

KASTEEL AMERONGEN

BULLETIN

Zomer 1992

Uitgave

Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

Onderhoud van
groenvoorzieningen en
renovatie kasteeltuin
Amerongen uitgevoerd
door

Tuin- en plantsoenaanleg

Van Ginkel

Castor 64, Postbus 11, 3900 AA Veenendaal, tel. 08385-19039

HERBERG
DEN ROODEN LEEUW

IN DEN KROMME HOECK

DROSTESTRAAT 35
3958 BK AMERONGEN
TELEFOON 03434-54055

KEUKEN OPEN:
VOOR UW LUNCH OP AFSpraak
DAGELIJKS VAN 12.00 tot 14.00 UUR
EN VOOR UW DINER
DAGELIJKS VAN 18.00 tot 21.30 UUR
ZATERDAG EN ZONDAG GEEN LUNCH
WOENSDAG GESLOTEN

B U L L E T I NK A S T E E L A M E R O N G E N

9e jaargang

no. 23

Zomer 1992

I N H O U D :

Doelstelling en Donateurs	blz.	2
1982 Stichting Kasteel Amerongen 1992	"	4
Restauratieverslag	"	7
Bijzonderheden	"	8
Het duifhuis aan het Stalgebouw	"	9
Kasteel Amerongen c.a. vóór 1808	"	12
Bezitters van Amerongen	"	14
Presentatie van het boek: * Mijn heer en liefste hartje *	"	18
De tuinen en het park van kasteel Amerongen: een historisch document	"	20
Informatie : waar te koop en hoe te bestellen?	"	28
Colofon		

DOELSTELLING

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen is opgericht in 1983 en heeft ten doel behulpzaam te zijn bij het verwezenlijken van de doelstellingen van de in Amerongen gevestigde "Stichting Kasteel Amerongen" door:

- het verzamelen van fondsen uit donaties en schenkingen ten behoeve van restauratie en onderhoud van het kasteel Amerongen met bijgebouwen, tuinen, inventaris, archief en verdere aanbehoren;
- aankoop van voorwerpen welke een verantwoorde aanvulling betekenen op de aanwezige inventaris en archieven; het organiseren van muziekkuitvoeringen, excursies, voordrachten, etc., waarvan de opbrengsten ook een steunpunt vormen;
- het verrichten van onderzoek en het uitgeven van publicaties over het kasteel en zijn vroegere bewoners, een en ander in overeenstemming met de wensen van en in overleg met het Dagelijks Bestuur van de Stichting Kasteel Amerongen en in het algemeen het bevorderen van alle activiteiten in het belang van de instandhouding en openstelling van het kasteel als museum;
- het coördineren en motiveren van vrijwillige helpers.

De Stichting is door de fiscus gerangschikt als instelling in de zin van artikel 24 I der Successiewet 1956.

Kasteel Amerongen is één van de weinige opengestelde kastelen in Nederland, waarvan de inventaris, na het vertrek van de laatste particuliere eigenaren, volledig in tact is gebleven. Vrijwel nergens anders treft men een ambiance aan, welke zo de aristocratische sfeer van vroegere tijden weerspiegelt als op Kasteel Amerongen.

De oudste meubels dateren van vóór de brand van 1673 en zijn later door de verschillende bewoners aangevuld tot de collectie die nu aanwezig is, waarin begrepen de fraaie historische toetsinstrumenten.

De collectie is nooit versnipperd omdat zij lange tijd volgens het Engelse erfrecht (naar nationaliteit van de meeste bewoners) op de oudste zoon vererfde.

Die eeuwenlange aanwezigheid van de meubels in hetzelfde

huis en vaak op dezelfde plaats is een unicum in Nederland en maakt het voor de Stichting-eigenaresse de moeite waard om die lijn voort te zetten en het vele achterstallige onderhoud door restauratie op te heffen.

De eerste fase van de restauratie, gericht op het huis, is voltooid. De tweede fase - restauratie van de bijgebouwen van het Kasteel - startte eind oktober '91. In juni van dit jaar werd het hoogste punt bereikt, dus...pannenbier!

Van subsidies en entreegelden alleen is het niet mogelijk de exploitatie en de restauratie te bekostigen.

Het is daarom verheugend dat zich telkens nieuwe donateurs aanmelden en dat er bovendien óók schenkingen worden gedaan.

DONATEURS:

genieten, op vertoon van hun donateurskaart, gedurende de openingstijden, vrij toegang tot het Kasteel, de tuinen en het park, terwijl zij reductie ontvangen op toegangskaarten voor concerten of bij bijzondere evenementen.

de donateurskaart is persoonlijk

Donateurs betalen (min. p.p.) f25,- per kalenderjaar
 Donateur-voor-het-Leven (minimaal per persoon) f250,-.

Postbank rek.nr. 6163, t.n.v. penningmeester Stichting
 Vriendenkring Kasteel Amerongen.

* * *

Tot de bijgebouwen van Kasteel Amerongen behoren o.a.

- * de Oranjerie, waarin de Winkel is ondergebracht;
- * de Stallen, met Theeschenkerij 'de Paardestal'
 tel. 03434 - 54735 of 53701;
- * het Koetshuis, een ruimte geschikt voor receptie,
 lezing, vergadering, congres of feest.

Voor gebruik van het Koetshuis schriftelijk verzoek aan:
 Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen,
 t.a.v. mevrouw H.T.M. Bruins Slot - de Jong,
 Drostestraat 20, 3958 BK Amerongen.

Dit na telefonisch overleg, met betrekking tot de agenda,
 met mevrouw A. Eijffius - Muller, administratie Kasteel
 Amerongen tel. 03434 - 54212.

1982 STICHTING KASTEEL AMERONGEN 1992

Op een zaterdagavond in 1976 gaf de Amsterdamse antiquair Charles Staal een ontvangst in Slot Zeist. Onder de gasten bevonden zich de heer en mevrouw De Brauwere-gravin van Aldenburg Bentinck. Mijn vrouw en ik kwamen door toeval met hen in gesprek. Wij hadden elkaar nooit ontmoet. Dit gesprek vormde onvermoed het begin van een nieuwe fase in het bestaan van Kasteel Amerongen. Kort daarna kwamen de heer en mevrouw De Brauwere naar Het Kleine Loo in Apeldoorn voor de eerste van een reeks besprekingen die in 1977 leidden tot de vorming van een actiecomité waarvoor een aantal prominente Nederlanders gevonden werd. Door een weloverwogen strategie, in wat toen nog geen sponsoring heette maar fondsenwerving, werd onder leiding van prof. dr. J.G.W. van Gelder en drs. J.W. Janssen, in korte tijd ongeveer de helft van het aankoopbedrag voor kasteel en tuin bijeengebracht. Vervolgens wist men mr. H. van Doorn, minister van CRM, te bewegen tot financiering van het ontbrekende bedrag. Hierdoor was de weg vrij tot aankoop van Amerongen en overdracht aan de Stichting Utrechtse Kastelen.

Een groot comité, van naar ik mij herinner ongeveer dertig leden, kwam op gezette tijden bijeen in de Eetkamer en voerde de eerste vijf jaar het beheer onder de naam Stichting Behoud Kasteel Amerongen.

Na die eerste vijf jaar leek het toch beter voor de toekomst van Amerongen om voor een kleinere, compactere bestuursvorm te kiezen. Besloten werd uit de Stichting Utrechtse Kastelen te treden en een eigen beheersstichting in het leven te roepen, de huidige Stichting Kasteel Amerongen. Bij deze herstructurering en de daarmee samenhangende financiële problemen, speelde de heer D. Spierenburg een sleutelrol waarvoor hij bij zijn afscheid het

ere-voorzitterschap van het bestuur van de nieuwe Stichting kreeg aangeboden.

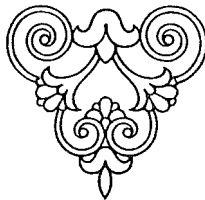
Maar een bestuur is niet genoeg. Van levensbelang voor Amerongen is de inzet en het enthousiasme van de vele vrijwilligers die kasteel en tuinen weer tot leven wisten te brengen, samenwerkend binnen de Stichting Vrienden van Kasteel Amerongen, als tuinkabouters die verbleekte borders weer doen opbloeien, als restauratieve engelen die met zachte hand historisch textiel voor verder verval behoeden, als muziekcommissie die de traditie van de familie Bentinck voortzet met concerten op de Galerij, als redactiecommissie van het Bulletin voor de communicatie binnen en buiten de slotgrachten, als winkelcommissie die met informatie en souvenirs de kijkdichtheid in het kasteel in belangrijke mate bevordert, als exploitanten van het Koetshuis en tenslotte als huwelijksluiters in Eetkamer of Galerij. Zonder al deze activiteiten van de Stichting, bekend als "De Vrienden", zou het oude Amerongen niet zo'n enerverend bestaan kunnen leiden. Met voortdurende en verjongende financiële hormooninjecties, schept het Bestuur van de Vrienden bovendien steeds nieuwe mogelijkheden en vult subsidies, aanvankelijk van het Rijk en nu van de provincie Utrecht, waar mogelijk aan.

Naast, maar ook in directe samenwerking met de Vrienden, werkt de museumcommissie met als stuwende kracht de provinciale conservator, voor het behoud en beheer van het interieur en de organisatie van de tentoonstellingen. Tot welke hoogtepunten dat kan leiden, zowel spiritueel, bezoekersvriendelijk als financieel, bleek toen er beren losgelaten werden op Amerongen die zelfs een plaats wisten te veroveren aan de wanden van de eerbiedwaardige Galerij. Dat de band met het verleden en de vroegere bewoners essentieel blijft, komt onder andere deze zomer tot uiting in de tentoonstelling van werken van mevrouw Elisabeth von Ilsemann-gravin van Aldenburg Bentinck. Essentieel is dat zelfs de overheid, vanzelfsprekend in combinatie met het historisch belang, het enthousiasme van Amerongen niet onberoerd laat en financiële mogelijkheden heeft geschapen om tot restauratie van kasteel en bijgebouwen over te gaan, als eerste onderdelen van het programma dat moet leiden tot een volledig herstel, zodat weer eeuwen getrotseerd kunnen worden.

Het is zeer verheugend, dat in het kader van deze restauratie acht - hopenlijk binnenkort tien - bedrijven en instellingen bereid zijn de dadendrang op Amerongen te willen ondersteunen.

In de overtuiging dat alle Reede's en Bentincks op de Galerij onder aanvoering van Margaretha Turnor alle reden hebben de toekomst van hun dierbaar Amerongen aan U toe te vertrouwen, wens ik U namens het bestuur veel inspiratie voor de volgende tien jaar van de Stichting Kasteel Amerongen.

dr A.W. Vliegenthart
voorzitter Stichting Kasteel Amerongen

RESTAURATIE VERSLAG

De afgelopen maanden heeft de regelmatige bezoeker van Kasteel Amerongen de vorderingen van de restauratie van de stallen en paviljoens kunnen volgen.

baggeren

In april werd de aandacht getrokken door een wat vreemdsoortig geval in de gracht. Doormiddel van dit apparaat werd de gracht uitgebaggerd. Via een dikke buis die aan het 'bootje' was bevestigd werd de modder naar een bassin vervoerd. Dit depot werd in de noord-west hoek van het park aangelegd. Een graafmachine toverde het weiland om tot een grote put met wanden van vier meter hoog waar de opgezogen bagger in de loop van tijd zal inklinken. Daarna zal deze plek worden geegaliseerd, worden ingezaaid en weer als weiland gebruikt kunnen worden.

Dit baggeren was noodzakelijk omdat er een gerucht ging dat er tijdens WO II explosieven in de gracht gegooid zouden zijn. De damwand, die in de gracht geplaatst zou worden om onderwateronderzoek aan de buitenmuren te verrichten kon daarom niet worden geplaatst. Zo kwam het verloop van het bouwprogramma van de restauratie in het gedrang. Als alternatief werden er gaten in de gevels geboord, waarin balken werden aangebracht, waar op hun beurt weer steigers op konden worden gezet.

Om het onderzoek voor de onderkant van de wanden toch doorgang te laten vinden werd besloten tot uitbaggeren van de buitengracht om op die manier een lage waterstand te krijgen. Dit kon gelukkig worden uitgevoerd met behulp van subsidie van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

Dit is nog maar een eerste baggerfase. De binnengracht wordt nu, in eerste instantie, niet schoongemaakt omdat het depot dat is gegraven te klein is voor de geschatte hoeveelheid modder uit beide grachten. De buitengracht werd geraamd op een baggerhoeveelheid van 3.500 kubieke meter bagger en het depot op een inhoud van 5.000 kubieke meter.

restauratie

Het uitgangspunt van de huidige restauratiefase aan de bijgebouwen is om alles wind en waterdicht te maken om verder

verval te voorkomen. De uitvoering loopt redelijk volgens plan. Helaas bleek dat het aantal verrotte balken veel groter was dan verwacht. Dit was een onvoorziene omstandigheid en 't heeft de werkzaamheden met ongeveer een maand vertraagd doordat er een nieuw plan moest worden gemaakt. Gelukkig heeft het in de winter niet te lang gevoren waardoor weer tijd is gewonnen. Momenteel verwacht men dat alle steigers er in september af zullen zijn. Daarna zal er nog werk worden verricht aan de achterkant van het gebouw en aan de duiventil. Deze zal voor 20% origineel blijven. De steunende constructie zal worden vervaardigd van hout uit het bos in het park van het Kasteel.[Zie elders in dit bulletin een artikel over de duiventil].

Op mijn vraag wat de volgende fase van restauratie is antwoordt de heer Schellevis, coördinator bouwzaken namens de Stichting Kasteel Amerongen, dat dat het Bastion zou moeten zijn. De muren aan de buitengracht verzakken en er zou nodig iets aan gedaan moeten worden. Maar de tijdsindeling van de volgende fasen is nog onduidelijk want deze is afhankelijk van geld en subsidie. Waarschijnlijk worden de volgende restauraties op de lange baan geschoven. In ieder geval zal de lelijke betonnen bouwweg en de bouwkeet aan het eind van het jaar uit het park worden weggehaald.

[Met vriendelijke dank aan de heer A. Schellevis, coördinator bouwzaken van de Stichting Kasteel Amerongen].

Cathinka Ubbens - Huizing

BIJZONDERHEDEN

Er zijn o.a. twee vondsten gedaan tijdens de laatste restauratiewerkzaamheden. In één van de paviljoens werd een steen gevonden met daarin een afdruk van een kinderhandje (naar men veronderstelt). 't Jaartal duidt op meer dan 300 jaar geleden: 1676. Talloze afdrukken van hazepootjes zijn gevonden: voor "eeuwig" gebakken in het bouw materiaal. De steenoven stond indertijd ook al in de uiterwaarden. Bij het eerste droogproces van de natte klei kon zoiets makkelijk gebeuren. Een stuk hout met '1758' er ingekerft; oud hout, met een herinnering tèn aan de nieuwbouw van de dakversters. Feestelijk Pannebier was er op 17 juni j.l.

HET DUIFHUIS AAN HET STALGEBOUW

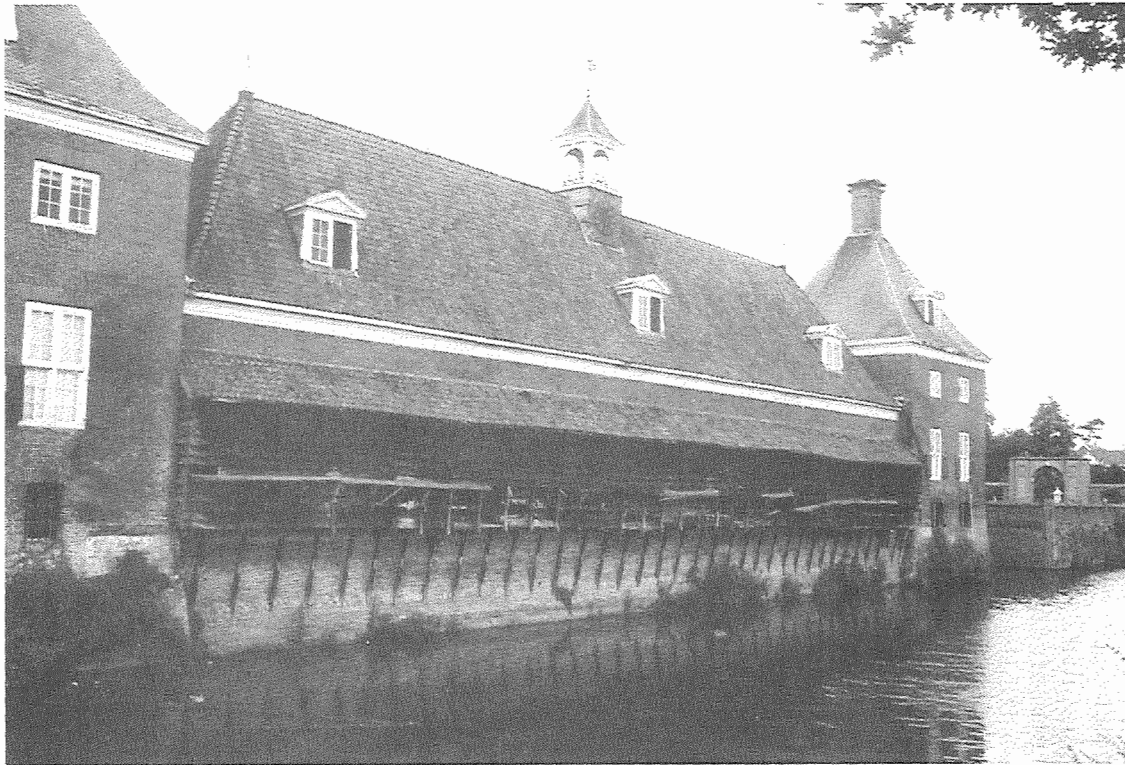
Het duifhuis, dat zich aan de achtergevel (= oostgevel) van het stalgebouw over de volle lengte tussen de twee eindpaviljoens uitstrekt, is een geveltil van ongeëvenaarde afmetingen. H.N. Karsemeijer en G.A. Overeem noemen hem en beelden hem af in hun artikel "Duifhuizen in Nederland" in het Bulletin K.N.O.B. 1985, blz. 220-231 (m.n. blz. 228-229). Zij schrijven, dat hij gebruikt werd voor de winning van duivemest ten bate van de tabaksteelt in de omgeving. Op de tekeningen van Architectenbureau Van Hoogevest wordt de til een "duivenwal" genoemd.

Door de slechte toestand van de til moest hij tijdens de huidige restauratie van het stalgebouw vrijwel geheel worden gesloopt. In het zuidelijke gedeelte (over een lengte van ca 10 meter) blijken geen nestkastjes aanwezig te zijn. In dit 'lege' stuk muur bevindt zich op ca 3 m vanaf het zuidpaviljoen een dichtgemetseld ovaal venster-tje (waarvan het overigens de vraag is of het ooit als zodanig heeft gefunctioneerd).

Er zijn twee groepen van nestkastjes; de zuidelijke bestaat uit 13 rijen boven elkaar van 49 kastjes elk, de noordelijke uit 10 rijen van 28 kastjes. Van de eerste groep is indertijd de 14de rij, de onderste, verwijderd na een gedeeltelijke verzakking. Oorspronkelijk waren er dus 966 nestkastjes. De noordelijke groep heeft wat dikere verticale schotten tussen de kastjes dan de zuidelijke.

De vloer van de til rust(te) op balkjes in de muur, ondersteund door lange schoren. De meeste gaten in de muur voor die balkjes maken de indruk naderhand in de muur uitgehakt te zijn. Tussen en onder deze balkgaten is van de muur een strook van ca 53 cm hoogte met kalkspecie vertind (tot aan het zuidpaviljoen toe), waaroverheen later cementpleister is aangebracht; de reden hiervan is niet duidelijk.

De schoren zijn vrij lang en zijn alle op halve hoogte omwikkeld met een opgespijkerd stuk zink van 33 cm hoogte (bedoeld ter bescherming tegen ijsgang of aanmerende boten?). Vrij dicht boven het niveau van de gracht rusten de schoren in de muur; op deze plaats zijn zij dan ook sterk door rot aangetast.

" ...een geveltil van ongeëvenaarde afmetingen"
foto: Architectenbureau Ir. T. van Hoogevest, Amersfoort
september 1991

Ter hoogte van de schoorvoeten zit een reeks gedichte gaten in de muur, één kop breed en drie lagen hoog, met onderlinge tussenafstanden van één steen. Om de drie is er een gebruikt voor een schoor, maar vaak juist een beetje ernaast en naar boven vergroot. Waar de schoren verwijderd zijn blijken deze gaten horizontaal de muur in te gaan ter diepte van ca 42 cm; zij lijken voor uitstekende horizontale balkjes bedoeld te zijn geweest.

Het lessenaarsdak was met dakpannen belegd; de openingen tussen de pannen en de vlakke muur waren met specie gedicht. Andere voorzieningen voor een waterdichte aansluiting waren niet getroffen.

Een aantal verschijnselen (nl. het ovale venstertje, de reeks gedichte horizontale balkgaten dicht boven het grachtniveau, de blijkbaar later ingehakte balkgaten voor de vloer van de til en de simpele aansluiting van de dakpannen tegen de muur) wettigen de veronderstelling, dat de duivenwal jonger is dan het stalgebouw; hoeveel is moeilijk te zeggen. Op een waarschijnlijk 18de-eeuwse (onvoltooide) vogelvluchttekening van het kasteelcomplex gezien uit het zuiden staat een geveltil afgebeeld tegen de zuidgevel van het zuidpaviljoen. Vermoedelijk was de til tegen de oostgevel van het stalgebouw er toen nog niet. De tekening bevindt zich in het Huisarchief van het kasteel en wordt afgebeeld door H. Hoekstra en H. Mik in hun doctoraal verslag "De tuin van Kasteel Amerongen", bijlage afb. 8, (Biohistorisch Instituut R.U. Utrecht, april 1979) en aldaar ca 1700 gedateerd, waarschijnlijk een zeer globale datering.

Niet bekend is, hoe de duivenmest werd verzameld; voor informatie daarover houdt de redactie zich graag aanbevolen!

G. Berends
Rijksdienst voor de Monumentenzorg

KASTEEL AMERONGEN c.a. vóór 1808

In akten van eigendomsoverdracht die notarissen verlijden wordt regelmatig naar vroegere eigendomstitels verwezen en zelfs daarin letterlijk opgenomen. In de akte van eigendomsoverdracht van Kasteel Amerongen cum annexis door de Grafelijke Familie Van Aldenburg Bentinck aan de Stichting Utrechtse Kastelen, verleden op 3 januari 1977, wordt een eigendomsomschrijving gegeven van vóór 1808, die de redactie de lezer niet wil onthouden. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de genoemde stichting het kasteel c.a. in 1982 heeft "doorverkocht" aan de Stichting Kasteel Amerongen.

<< Uit een akte 19 oktober 1850, verleden voor notaris J. Bervoets te 's-Gravenhage blijkt dat vóór het jaar achttienhonderd acht,

"De van ouds hooge en vrije heerlijkheid van Amerongen, Ginkel en Elst met alle daartoe behoorende regten, praeminentiën en geregtigheden voorzooverre die volgens bestaande of later in te voeren wetten kunnen worden uitgeoefend, mitsgaders het mede van ouds riddermatige Kasteel zoowel het woonhuis of hoofdgebouw als het Koetshuis, de Stalling, tuinmanswoning, oranjerie, paviljoenen en verdere nevengebouwen, de tuinen, waarvan een gedeelte, te weten een deel van den boventuin is belast met een erfpachts-canon van 9,70 guldens jaarlijks, bosschen, lanen, wegen, pleinen, grachten, kaden en andere gronden bij het kadaster bekend sectie(..) der Gemeente Amerongen nummers (..), ter gezaamenlijke grootte van elf bunder 65 vierkante roeden en 92 vierkante ellen, alsmede het tot het voormelde riddermatige-huis behorend regt van jagt mitsgaders het regt van uitweg van de kaden over de laan lopend over en langs Lievendaal op de kadastrale legger van Amerongen voorkomende in Sectie (..) onder nummer (..), groot 86 vierkante roeden, 50 vierkante ellen, voorts het gedeelte van de weg lopende van de kaden naar het veer over de rivier den Rijn bij Wiel voorzoover die van ouds behoort tot de goederen van Amerongen aangewezen op de kadas-

trale legger van Amerongen in Sectie (..) onder nummer (..) groot 48 vierkante roeden 60 vierkan- te ellen, benevens het regt tot het heffen van het weggeld van en naar het gezegde Veer onder de verpligting tot het onderhoud van die Weg, wijders het regt van bepooting van- en de boomen staande langs een gedeelte van de Nederstraat en de zooge- naamde Utrechtscheweg, bekend op de kadastrale leg- ger van Amerongen in Sectie (..) onder nummers (..), eindelijk de familieportretten, het archief en de bibliotheek in het voorschreeven Kasteel zich be- vindende en de goederen van Amerongen betreffende "het eigendom was van de Hooggeboren Heer Frede- rik Christinus Reinhard (vijfde) Graaf van Reede en Athlone door wie" en deszelfs voorouders al de voorschreven goederen sedert onheuglijke jaren voortdurend, ongestoord, onafgebroken en ondub- belzinnig als eigenaren bezeten zijn geweest, doch verklarende de comparanten in privé en qualiteit dat deswegens geen eigendomsbewijzen of titels van aankomst bestaan of bij hen bekend zijn en dat er ook geen overschrijving [in de kadastrale regis- ters] heeft plaats gehad of hen bekend is".

Genoemde Hooggeboren Heer Frederik Christinus Reinhard Graaf van Reede en Athlone, is op dertien december achttienhonderd acht overleden te Tedding- ton, in het Graafschap Middlesex in Engeland. ... >>

B.E.O. van der Laan

Dateren: Naar mij is verteld, is de hierboven geciteerde akte uit 1808 de oudste akte die op het kadas- ter bewaard is. (Het kadaster zelf dateert van 1838). Bovendien beschrijft de akte alle eigen- domsoverdrachten op Amerongen sinds 1800. Het zou teveel worden dit in extenso over te nemen. Met dank aan oud-notaris J.E. Stolk te Amerongen.

In de akte wordt de (vijfde) Graaf van Reede en Athlone genoemd "... en deszelfs voorouders ...". Op de volgende bladzijden vindt U wie die voorouders zijn en ook degenen die daarna Kasteel Amerongen tot hun bezit mochten rekenen.

H.F.Rotgans-van Blerkom

BEZITTERS VAN AMERONGENBorre

1286

Hendrik Borre | Diederik Borre | Elias Borre
 | | |
 | | | komt voor in 1339.

Johan Borre van Amerongen

Vredemine van Hemert

Elias Borre van Amerongen
 1. 1393 Berte van Drakenborg
 2. 1413 Mechteld van Arnhem
 uit 1.

Beerte Borre van Amerongen † 1471

x

1416 Gerrit van Culemborg

Deze verpandt 1434 Amerongen
 aan Gijsbert van Nijenrode
 († 1462)

Elias van Amerongen

verkoopt 1470 Amerongen aan
 Willem van Swieten

x

Catharina van Amerongen

Dirk van Swieten † 1502

Dirk van Swieten

x

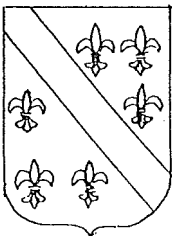
1477 Mechteld van der Does

verkoopt 1480 Amerongen aan
 Gijsbert van Hemert † 1504

x

Hillegonda van Loenersloot

Johan van Hemert † 1550 Reinier van Hemert x
 Aleida van Reenen

Amerongen

Gijsbert van Hemert
 die 1557 Amerongen verkoopt
 aan Goert van Reede

Van Reede

(1525-1605)

Goert van Reede (1516-1584) x Geertruid van Nijenrode
 hij kocht Amerongen in 1557
 van Gijsbert van Hemert.

Frederik van Reede (1550-1611) x 1) Cornelia v. Oostrom † 1600
 2) Catharina van Mer-
 veldt † 1625

Godard van Reede (uit 1) (1593-1641) x Anna van den Boet-
 selaer (1584-1650)

Godard Adriaan van Reede, vrijheer v. x Margaretha Turnor
 Amerongen, Deens baron (1621-1691) (1613-1700)

Godard van Reede, vrijheer van Ame- x Ursula Philipotta
 rongen, 1e graaf van Athlone, ba- van Raesfeld, erf-
 ron van Agrim, (1644-1704) dochter van Mid-
 dachten en Herre-
 veldt (1643-1721)

Frederik Christiaan van Reede, 2e x Henriette van
 graaf van Athlone (1668-1719) Nassau-Zuylestein
 (1688-1757)

1) Godard Adriaan van Reede, 3e graaf van Athlone
 (1716-1736)

2) Frederik Willem, 4e graaf van Athlone (1717-1747)
 x Louise I.H. van Wassenaer Duivenvoorde (1719-1756)

Frederik Christiaan Reinhardt, Rijksgraaf van Reede (sinds
 1790), 5e graaf van Athlone (1743-1808)
 x Anna Elisabeth C. van Tuyll van Serooskerken
 (1745-1819)

1) Frederik Willem, Rijksgraaf van Reede,
 6e graaf van Athlone (1766-1810)

2) Reinhard Diederik Jacob, Rijksgraaf van Reede,

- 2) Reinhard Diederik Jacob, Rijksgraaf van Reede,
7e graaf van Athlone (1773-1823)
x Henriëtte D.M. Hope (1790-1830)
- |
 a) George Godard Henry, Rijksgraaf van Reede,
 8e graaf van Athlone (1820-1843)
- b) Elisabeth Mary Rijksgravin van Reede (1821 -
 1897) Vrouwe van Amerongen vanaf 1852
 x Frederic Willem Child Villiers
 (1815 - 1871)
- 3) Willem Gustaaf Frederik Rijksgraaf van Reede,
9e graaf van Athlone (1780-1844)
- 4) Maria Wilhelmina Rijksgravin van Reede (1769-1852),
vanaf 1844 Vrouwe van Amerongen met haar zuster
Christina Reynira
- 5) Christina Reynira Rijksgravin van Reede (1778-1847),
vanaf 1844 Vrouwe van Amerongen met haar zuster
Maria Wilhelmina

Elisabeth Mary Child Villiers-Rijksgravin van Reede
(1821-1897) transporteert op 31 juli 1879 Amerongen,
Ginkel, Elst, Lievendael en Eck en Wiel aan haar neef:

 |
Godard John George Carel Graaf van Aldenburg Bentinck
(1857-1940)

Reede

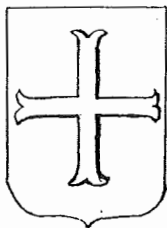
Van Aldenburg Bentinck

Godard John George Carel Graaf van Aldenburg Bentinck
(1857-1940)

die in 1897 Zuylesteyn, Leersum en Wayestein gelegateerd
krijgt.

x Auguste W.L.A. Gravin van Bylandt (1861-1916)

- 1) Charles Arthur Reynoud Willem Godard August (1885-1964)
- 2) Godard Adriaan Hendrik Jules (1887-1968)
x Jacoba van den Heuvel (1888-1949)
- 3) Elisabeth Mechteld Maria Sophie Louise (1892-1971)
x S.W.A.C.T. von Ilseman (1884-1952)
- 4) John Victor Richard Rudolf (1895-1963)
x Anni M.A. Fehrer (1901-1971)
- 5) Willem Hendrik Ferdinand Godard (1900-1956)
x Mathilde Stutzer

Bentinck

Hun erfgenamen verkopen Amerongen in 1977 aan de Stichting
Utrechtse Kastelen.

Sinds 1982 is Kasteel Amerongen ondergebracht in de
Stichting Kasteel Amerongen.

* * *

Illustraties D. Pezarro.

Bron:

"KASTEEL AMERONGEN" (blz. 61-62-63)

Auteurs: Drs. H.M.J. Tromp
en Drs. B. Zijlstra

Redactie: Prof. Dr. J.G.N. Renaud
en A.I.J.M. Schellart

Uitgave: Nederlandse Kastelen Stichting

PRESENTATIE VAN HET BOEK :

* **Mijn heer en liefste hartje** *

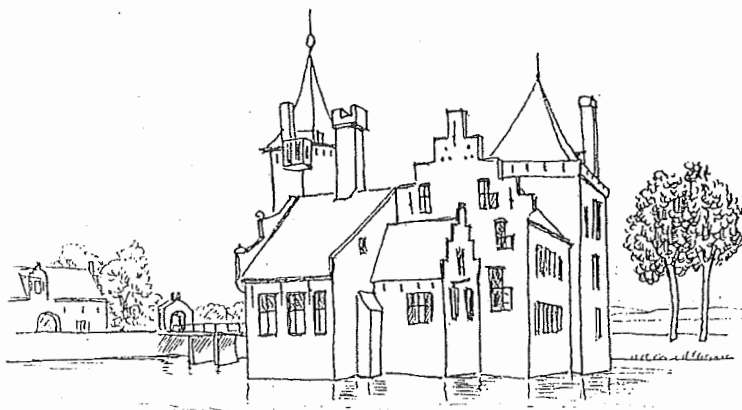
In Bulletin 22 werd al een vooraankondiging gedaan van de uitgave van dit bijzondere boek. Op 27 juni j.l. was daar dan het moment dat de heer D. Pezarro zijn boek, getiteld "Mijn heer en liefste hartje" aan de buitenwereld kon presenteren. Wel 1000 bladzijden historische brieven zijn door de schrijver bewerkt en van aantekeningen voorzien, het resultaat is een juweel van een boekje. Mooi uitgevoerd, er is een fraai soort papier gekozen, in linnen gebonden met een hard kapt en de tekst is rijkelijk voorzien van illustraties. "...U heeft met de uitgever uit Amsterdam er iets moois van gemaakt. De Nederlandse taal valt hierin bijzonder op, schitterende zinnen...", constateerde dr. A.W. Vliegthart tijdens zijn toespraak.

De auteur, ex-conservator van Kasteel Amerongen heeft twee jaar geleden toestemming gekregen van het bestuur van SKA om de brieven van Margaretha Turnor, Vrouwe van Amerongen (1613-1700), die zij schreef aan haar - meestal - in het buitenland verblijvende echtgenoot Godard Adriaan van Reede Ginckel, Heer van Amerongen (1621-1691), te raadplegen en te gebruiken als materiaal voor zijn boek. Er zijn ongeveer 490 brieven van haar bewaard gebleven; zij maken deel uit van het Huisarchief van Kasteel Amerongen.

De heer Pezarro schrijft in zijn inleiding: "Het is niet de bedoeling van dit boek om de gehele correspondentie volledig weer te geven. Dat zou trouwens onmogelijk zijn, want alleen de brieven van Margaretha zijn bewaard gebleven en zelfs hiervan ontbreken er enkele."

Een stukje verderop lezen we: "Er is gekozen voor het weergeven van de voor ons aardigste en interessantste gebeurtenissen." We maken in het boek het dagelijkse leven mee, zoals dat in die tijd gebruikelijk was, want, zo legt de heer Pezarro uit: "Als een goede echtgenote besliste zij nooit iets zonder haar man er in te kennen. Zij deed dat schriftelijk, overigens niet alleen tijdens de bouw van het nieuwe huis, maar in alle perioden dat Godard van huis was.". En dus: "Dankzij het feit dat Margaretha haar man zo trouw op de hoogte hield van haar doen en laten (zij schreef één à twee maal per week) kan men zich een duidelijke

lijke voorstelling maken van het leven van een 17de - eeuwse adellijke dame in de provincie en dan nog bovendien een heel bijzondere dame! "

Kasteel Amerongen vóór 1673.

illustratie D. Pezarro

Uit: "Kasteel Amerongen", verzameling tekeningen voor de jeugd, 1985.

Onheil, en verdriet en zorg blijken niet aan deze Vrouwe van Amerongen voorbij te zijn gegaan. Daarover vertelt de schrijver op blz. 9 : "...In maart 1673 kreeg Margaretha bericht dat het kasteel door brand vrijwel volledig was vernield. De wederopbouw van het huis in de huidige vorm duurde tot 1680 en bijna al die tijd regelde Godards vrouw de werkzaamheden. ..."

De inleiding is op zichzelf al een smakelijk voorproefje van wat er ons verder in het boek nog onthuld zal worden. Warm aanbevelen!

Het boek wordt alleen verkocht in de Winkel van Kasteel Amerongen, gevestigd in de Oranjerie. De prijs bedraagt f25,- . Bestellen is mogelijk, zie blz. 28.

H.F.R.vB

DE TUINEN EN HET PARK VAN KASTEEL AMERONGEN:

EEN HISTORISCH DOCUMENT

"Met het overlijden van den ouden Graaf Bentinck (1857-1940) eindigt de historie en begint het heden. ----
-----Moge het onvergelyk mooie Huis met zijn vele historische herinneringen nog tot in lengte van dagen een sieraad van het Sticht zijn!."

Met die woorden sloot in 1949 A.W.J. Mulder haar studie, getiteld "Het kasteel Amerongen en zijn bewoners", af. Blijkbaar was voor deze wetenschappelijke assistente bij het Koninklijk Huis-archief en conservatrice van het Oranje-Nassau Museum toen de lijn van de geschiedenis van het kasteel afgesneden. Als een toegewijd historicus sprak zij de wens uit, -of gold het een verzuchting? -, dat dit unieke bouwwerk ook voor volgende generaties bewaard zou kunnen blijven.

In 1987 betuigden de Ministers van Landbouw en van Cultuur hun instemming met het beheersplan, dat de Stichting tot Behoud van Particuliere Historische Buitenplaatsen (Stichting PHB) had opgesteld voor het herstel en het onderhoud van de tuinen en het park. Het plan is opgesteld voor de periode 1987-1997.

Een dergelijk beheersplan bestaat uit een inventarisatie van de veelsoortige gegevens (zoals historische, natuurwetenschappelijke, administratieve), die een rol spelen bij het behoud van een historische buitenplaats. Zo'n plan geeft verder een waardering van de aanleg wat die uit cultuurhistorisch oogpunt en voor het natuurschoon en voor de recreatie te betekenen heeft. Ook worden er de doelstellingen in omschreven, die bij het dagelijks beheer, lees onderhoud en (her)inrichting van een tuin en park, gedurende de periode, dat het plan van kracht is, verwezenlijkt moeten worden. Heel belangrijk is het gedeelte, waarin er ingegaan wordt op de beheersproblematiek, die op een bepaalde buitenplaats aan de orde is.

Het zal niemand verbazen, dat als eerste probleem werd aangegeven, dat op Amerongen gedurende een langdurige periode sprake was van onvoldoende regulier onderhoud. Wel werd er door de opstellers van het plan geconstateerd, dat

aan die situatie eerst de laatste jaren een einde is gekomen. Een groot deel van wat voordien aan achterstallig onderhoud aanwezig was, inmiddels met veel moeite en kosten, mede dankzij het gebruik kunnen maken van subsidiegelden, die op grond van de Beschikking Bijdragen achterstallig onderhoud historische parken, tuinen en buitenplaatsen door de rijksoverheid ter beschikking gesteld konden worden, is weggewerkt.

Door het opheffen van dat achterstallig onderhoud werd het voor menigeen duidelijk wat voor een mooi en tegelijk interessant park er op Amerongen gelegen is. Een park, dat in zijn geheel als monument op grond van de Monumentenwet 1988 beschermd is.

Het kan dan ook wel haast niet anders dat als hoofddoelstelling in het Beheersplan beschreven staat, dat het gaat om de "instandhouding van de beschermde historische buitenplaats, te verstaan als behoud en/of herstel van de beschermde (hoofd)structuur van het park zoals die in de loop der tijd tot stand is gekomen.

De inrichting van de diverse onderdelen dient het beeld van de historische ontwikkeling van tuinen en park te tonen, voor zover ze de hoofdstructuur van het park niet benadeelt. Hierbij ligt de nadruk sterk op wat, voor zover nog aanwezig, is uitgevoerd naar de plannen van de tuinarchitect Hugo Poortman in het begin van deze eeuw". Tevens wordt er in het plan aangegeven, dat "Het park een relatie vormt met, danwel een ondersteuning van de museale functie van het huis". En dat "het streven erop gericht is tuin en park in stand te houden als één van de belangrijkste toegankelijke historische parken van Nederland".

Hiermee is verwoord met welke "opdracht" van de Stichting Kasteel Amerongen de Tuincommissie haar werkzaamheden verricht.

De Tuincommissie onder voorzitterschap van achtereenvolgens Drs. J.J.C. Baron Taets van Amerongen, wijlen Sjoerd Wouda en sedert enige jaren van ondergetekende moet ervoor zorgen, dat het onderhoud en het herstel, dat door zoveel personen jaarlijks wordt verricht, op een juiste en tegelijk gecoördineerde wijze plaatsvindt.

Op Amerongen bestaat de nagenoeg unieke situatie, dat deze werkzaamheden op het meer dan 11ha. grote terrein door drie verschillende instanties en groeperingen gezamenlijk worden verricht.

Al sedert de jaren '70 wordt door Van Ginkel (Tuin- en plantsoenaanleg te Veenendaal), vanaf 1983 door de hoveniers van de Stichting PHB en zo sedert de tweede helft van de jaren '80 door die wel heel bijzondere groep van zeer toegewijde liefhebbers, de Tuinkabouters (en in hun of eigenlijk liever haar kielzog sinds een aantal winterseizoenen ook door de Boskabouters), gewerkt aan het instandhouden van de tuinen en het park van deze in de uiterwaarden van de Rijn gelegen buitenplaats. Door hun niet aflatende inzet is zij weer een "sieraad van het Sticht" geworden.

De betrokkenheid van de Firma Van Ginkel (vele jaren vertegenwoordigd door de Heer Van Ginkel zelf, thans door de Heer G. Verweij), de inzet van de projectleider van de Stichting PHB (eerst Drs. C.H. Krantz, sedert 1989 door Ing. K. de Boer) en het enthousiasme van de Tuinkabouters (in de personae van Mw. G. Blaisse-Terwindt en nu door Mw. C.E. Knol-van Antwerpen tesamen met Mw. A. de Ridder-Feller) vormen voor de leden van de Tuincommissie de basis en de zekerheid, dat het park nog tot in lengte van jaren zal kunnen blijven voortbestaan, maar ook dat de tuinen voor de steeds toenemende stroom aan bezoekers een lust voor het oog is. Het is goed toeven op Amerongen!.

De Tuincommissie heeft in de afgelopen jaren wel de nodige mutaties gekend. Na vele jaren van lidmaatschap moest Ir. T.S. Smith haar vanwege zijn werkzaamheden bij het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij vaarwel zeggen. Node moest er om gezondheidsredenen afscheid genomen worden van de Heer D. Pezarro. Zo vertrok letterlijk Drs. Bonica Zijlstra uit het beeld op Amerongen. Het overlijden van Sjoerd Wouda in 1987 trof de commissie diep.

Tot in 1992 kon Ing. J. van Rhenen (districtshoofd Staatsbosbeheer) het werk van de commissie voorzien van zijn vele vaktechnische en deskundige adviezen. Maakte R. de Jong al sedert het eind van de jaren '70 deel uit van de commissie, ook de Heer A. Schellevis heeft inmid-

dels gedurende vele jaren niet alleen gewerkt binnen de commissie, maar ook namens de commissie om éénmaal genomen besluiten of gemaakte afspraken tot daadwerkelijke uitvoering te brengen.

De Stichting Kasteel Amerongen acht het werk van de commissie van zo'n belang, dat zij hierin een lid van haar bestuur, Drs. H.M.J. Tromp, heeft afgevaardigd. De secretariële ondersteuning, zolang door Bonica Zijlstra geleverd, wordt thans geboden door Mw. Drs. M. Knuijt.

Bij de samenstelling van een dergelijke commissie gaat het er niet alleen om op een goede wijze uitvoering te geven aan haar taakstelling, maar ook dient er zorg voor te worden gedragen, dat de gekozen beleidslijn over tal van jaren consequent wordt gevolgd. Herstel en instandhouding van een park en de inrichting van tuinen mogen dan wel seizoen gebonden zijn, het gaat hier om het behoud van historische waarden, en tegelijk om het "levend" houden van een steeds zich veranderend monument, dat onderdeel vormt van het museum-concept waarvoor bij Amerongen is gekozen.

Aangezien het oog van de commissie meer op de toekomst dan op haar eigen verleden gericht is, is het niet goed mogelijk om een complete terugblik te geven over wat er de afgelopen 10 jaar allemaal is gebeurd.

Op vrijwel de gehele buitenplaats is er in de afgelopen jaren veel achterstallig onderhoud in het park en in de tuinen, maar ook aan de bouwkundige onderdelen daarin, opgeheven.

Het reguliere onderhoud, dat er nu al tal van jaren plaats vindt, versterkt het beeld van een historische buitenplaats, die met liefde en kennis van zaken in stand wordt gehouden.

Dat beeld wordt al opgeroepen door de gesnoeide linden langs de Drostestraat. Het driehoekig gedeelte aan de Margaretha Turnorlaan is gedeeltelijk weer ingeplant met jonge bomen. De lantaren daar in het front van het monumentale toegangshek ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum van Graaf van Aldenburg Bentinck in 1919 opgesteld, is weer hersteld.

De indrukwekkende oprijlaan met de haar begeleidende rijen nieuw aangeplante rhododendrons en opnieuw (maar achteraf te hard) gevoegde tuinmuren, de ontoerste en weer op-

geschilderde lantarens ter weerszijden van de brug naar het bastion laten zien wat het opheffen van achterstallig onderhoud vermag. Ook de lantarens op het voorplein getuigen daarvan. Degenen, die daar oog voor hebben kunnen op het bastion zien op welke wijze het herstel van de 18de-eeuwse tuinvazen inmiddels heeft plaatsgevonden. Dat deze onderdelen als ook de daar geplaatste putti van bijzondere betekenis zijn voor de aankleding van de aanleg, wordt onderstreept door de nieuw gemaakte houten omhulsels, die tijdens het winterseizoen deze sculpturale uitingen tegen de weersinvloeden beschermen.

Verder rond gaand komt de bezoeker langs de inmiddels al weer jaren geleden herstelde natuurstenen trap treden, leidend naar de zogeheten Hortensia-kade, aan op een plek, waar hij links en rechts kijkend in de eerste plaats getroffen zal worden door de weer vrijgestelde zichttas, die gaat over de recentelijk herstelde brug, vernoemd naar de alom betreurde "bouwpastor" Wouda en door de majestueuze laat 17de- of vroeg 18de-eeuwse smeedijzeren hekwerken. Zo kan hij vervolgens genieten van de inrichting en de kleurenpracht van de weer tot leven gebrachte Iristuin. De aangename stemming, die hij daar opdeed, zal binnenkort niet meer gekwetst worden door het zicht op de ruimte van de voormalige tennisbaan, al jaren in gebruik als stortplaats. Die ruimte wordt nu dichtgeplant met een haag van rhododendrons.

De beide bospercelen, het zogeheten zuid-westelijk en het zuid-oostelijk bos zijn in de afgelopen jaren door het opheffen van het achterstallig onderhoud en door het reguliere onderhoud ervan, van een indrukwekkende schoonheid geworden. Ieder van deze stukken heeft zijn eigen bijzonderheid. Heeft in het ene de Bomenstichting in 1987 een daar staande 300-jarige eik geadopteerd, in het andere is na een actieve opruimingscampagne door Rotarians en Lions van al het opschot en onkruid het zo unieke paardegrav, - gedolven ter herinnering aan het lievelingspaard, Uranus, van de Duitse ex-keizerin -, weer in ere en aanzien hersteld. Aldaar is door een jonge nazaat uit de familie Von Ilseman begin jaren '90 een 11-tal bomen geplant.

Het zuidwestelijk bos wordt doorsneden door een zichttas, die de engelse brug passeert om vervolgens voort te gaan

over de enveloppe en door te gaan in de 17de-eeuwse berceau. Dit visueel structurele element wordt zorgvuldig vrij gehouden.

Op de enveloppe heeft naast noodzakelijke bosbouwkundige werkzaamheden al weer een aantal jaren geleden in het kader van het opheffen van achterstallig onderhoud het herstel van het tuinprieeel (ook wel in gebruik geweest als muziektent) plaatsgevonden. Ook in dit gedeelte hebben de Rotarians en de Lions hun daadkrachtige honger naar opruimen kunnen stillen.

Kon men vroeger vanaf de enveloppe via een brug de benedentuin bereiken, thans kan dat enkel op verantwoorde wijze gebeuren door de tijdelijk, ter gelegenheid van de restauratie van het kasteel, opgeworpen dam in de buitengracht. Een in alle opzichten onjuiste situatie, die om spoedige maatregelen vraagt. Maar eenmaal aangekomen in die zo uitnodigende benedentuin, die overal ook de feestelijke en aantrekkelijke boventuin laat zien, wordt het oog getrokken door de deels herstelde keermuur op de scheiding van deze beide tuingedeelten. Het is dan ook de stellige bedoeling, dat ook de pergola, waarin oorspronkelijk een houten zitbank, en het overig gedeelte van de keermuur worden hersteld.

Gelukkig is er door de goede zorgen van de Vrienden ter vervanging van één van de in 1987 op onverklaarbare wijze verdwenen adelaars van terra-cotta een nieuw exemplaar teruggekomen. Het is door Mw. Bijker vervaardigd, zij het dat die wat kleiner is.

De hoveniers van PHB en het kleurrijk gezelschap van de Tuinkabouters leggen, lijkt het wel, heel hun ziel in de inrichting en het onderhoud van het rosarium en de "grote border". Tuinen, die de naam en de faam van Amerongen alom helpen verbreiden. Gelukkig voor de Tuinkabouters, maar even belangrijk voor de vele bezoekers kon er in dat bloemrijk tuingedeelte een beregeningsinstallatie geplaatst worden.

Een bijzondere ingreep gold indertijd het vergaand terugsnoeien van de taxus en van de buxus in boven- en benedentuin. Wat toen feitelijk als een experiment beschouwd werd, blijkt nu als een gelukkige keuze gezien te kunnen worden. Op werkelijk schitterende wijze heeft dit materiaal zich inmiddels vrijwel geheel kunnen herstellen.

Was het zo aantrekkelijke Kinderhuisje, gebouwd aan het begin van deze eeuw, eenmaal hersteld in het kader van het opheffen van het achterstallig onderhoud, zo'n vijf jaar geleden kon een aanvang gemaakt worden met de herinrichting van het gedeelte van de tuin, dat de omgeving van deze zo speelse en vertederende plek vormt.

Er is jarenlang strijd gevoerd voor de heraanplant op de buitenkade. Stelselmatig ging het plantmateriaal er dood, het sloeg niet aan. Nu lijkt het erop, dat langzaam maar zeker de singelbeplanting met eik is aangeslagen.

Minder gelukkig is dat ook hier, - maar het is op Amerongen niet anders dan elders -, de iepziekte duidelijk heeft toegeslagen.

Bij een terugblik behoort ook een toekomstperspectief. Een park van een dergelijke oppervlakte laat zich niet in één jaar herstellen, noch afgezien ervan dat dit ook volstrekt onwenselijk zou zijn. Er liggen dus nog tal van activiteiten.

De Tuincommissie wil de komende periode, in de nog resterende tijdsduur van het Beheersplan (dat wil dus zeggen voor 1997) ertoe komen, dat een betere oplossing gevonden wordt voor het onderbrengen, het stallen van machines, die nodig zijn bij het onderhoud en voor de opslag van materialen.

Zo zal nu, met het aflopen van de tweede fase van de restauratie, spoedig begonnen moeten worden met het weghalen van de bouwketen, het opruimen van de dam en het weer inrichten van het opslagterrein. Voor het maken van plannen daarvoor zal in principe een beroep gedaan worden op de Stichting PHB. Zo valt er te denken aan het aanleggen van een kleine hoogstamboomgaard. Als dit gedeelte van de aanleg wordt hersteld, zal dat ook zeker bijdragen aan een verder herstel van die zo oude berceau, van het weer door vormsnoei terugbrengen van de vierzijdige conische vorm van de taxus aan weerszijden van de clair-voi, het doorzicht door de tuinmuur langs de Drostestraat. Dit alles onderstreept de noodzaak van vernieuwing van de brug tussen benedentuin en enveloppe.

De tijd begint te dringen, dat er aandacht geschonken wordt aan het herstel van de vele meters tuinmuur langs de Drostestraat en langs de Rijnsteeg. Niet alleen, dat de muur een minder fraai beeld begint op te roepen, maar een

gevaarlijke situatie voor passerenden is niet ondenkbeeldig.

Het gedeelte bij de hondengraven, gelegen op de enveloppe, vraagt dringend om maatregelen.

Wordt de aanleg binnen de buitengracht zo op orde gebracht, zoals hiervoor beschreven, dan dient zich de noodzaak aan, dat de buitenplaats ook eens goed van buitenaf, vanuit het buitengebied, in ogenschouw wordt genomen. Plannen daarvoor zijn thans in voorbereiding.

Nu het park en de tuinen en het kasteel jaarlijks door zovelen worden bezocht spreekt ook de Tuincommissie de wens uit om te komen tot een aantrekkelijk geïllustreerde publicatie, waarin de bezoeker een toelichting wordt geboden op al datgene, dat hij binnen en buiten het museum komt bekijken.

De Tuincommissie is er zich goed van bewust, dat al datgene, dat je weer in goede staat van onderhoud brengt, vraagt om regelmatig onderhoud daarna. Zij zal zich daarbij steeds laten leiden door het noodzakelijk uitgangspunt van sober en doelmatig. Perfectie is per definitie onbereikbaar, maar dat het sieraad, dat thans weer wordt teruggevonden op Amerongen, ook voor de toekomst verder zo bewaard moet blijven, rekent zij als haar meest dwingende opdracht.

De Voorzitter van de Tuincommissie Kasteel Amerongen,
Drs. R. de Jong,
Bilthoven, juni 1992.

WAAR TE KOOP en HOE TE BESTELLEN?*** MIJN HEER EN LIEFSTE HARTJE ***

auteur: D. Pezarro.

Het boek is een uitgave onder de auspiciën van de Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen. Een en ander kon tot stand komen door de volstrekt belangeloze medewerking van de Westland Hypotheekbank te Amsterdam.

Sinds 1 juli is **het boek uitsluitend verkrijgbaar in de Winkel van Kasteel Amerongen: de prijs bedraagt f 25,-**. Het is in linnen gebonden (hard kaft), het telt ca. 100 bladzijden en 40 illustraties in de tekst.

Bestellen is mogelijk: f 25,- plus f 5,- portokosten overmaken op : bankrek. 47 77 22 679

t.n.v. Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen; Winkel, onder vermelding van : "Boek".

* * *

COLOFON

Bulletin Kasteel Amerongen

Uitgave: Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

Kasteel Amerongen, Drostestraat 20, 3958 BK Amerongen
tel.: 03434 - 54212Redactie: B.E.O. van der Laan
drs. C.Z. Ubbens - Huizing

Eindredactie: H.F. Rotgans - van Blerkom

Kasteel open: 1 april - 1 november
dinsdag t/m vrijdag 10 - 17 uur
za-, zon- en feestdagen 13 - 17 uur
maandag's gesloten.

Druk: Offset, Print '81, Doorn.

INSTALLATIEBEDRIJF
MEIJER AMERONGEN

OVERSTRAAT 11 - TEL. 03434 - 51233

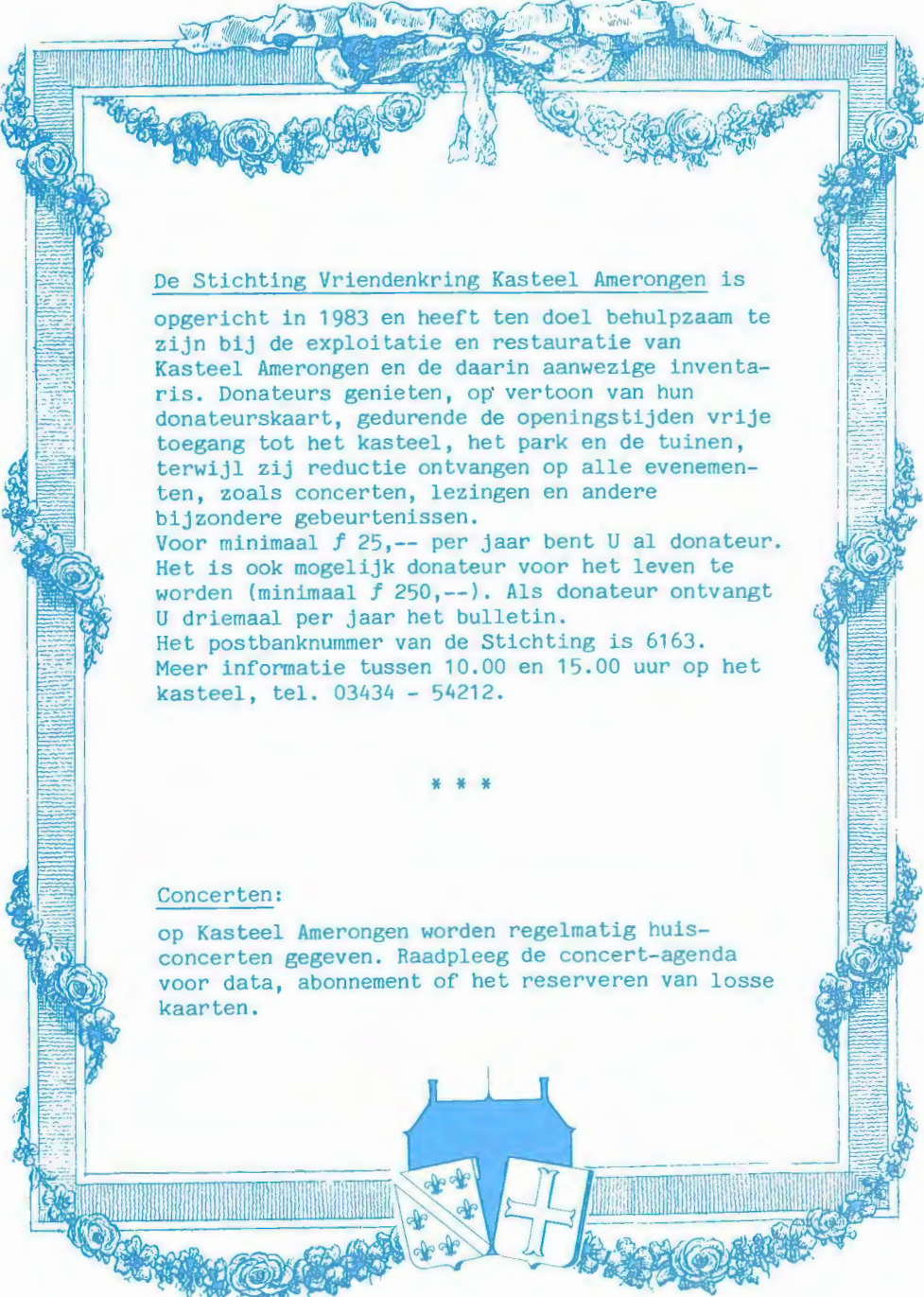
elektrotechnisch installatiebureau ★ gas- en waterfitter ★
lood- en zinkwerken ★ centrale verwarming ★ ventilatie ★
sanitaire-, huishoudelijke-, elektrische artikelen

Aannemersbedrijf

M. Kleinveld en Zn. B.V.

Rijnstraat 1
3958 BE Amerongen
tel: 03434 - 51756
54208

Ook voor hout- en plaatmateriaal

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen is opgericht in 1983 en heeft ten doel behulpzaam te zijn bij de exploitatie en restauratie van Kasteel Amerongen en de daarin aanwezige inventaris. Donateurs genieten, op vertoon van hun donateurskaart, gedurende de openingstijden vrije toegang tot het kasteel, het park en de tuinen, terwijl zij reductie ontvangen op alle evenementen, zoals concerten, lezingen en andere bijzondere gebeurtenissen.

Voor minimaal f 25,-- per jaar bent U al donateur. Het is ook mogelijk donateur voor het leven te worden (minimaal f 250,--). Als donateur ontvangt U driemaal per jaar het bulletin. Het postbanknummer van de Stichting is 6163. Meer informatie tussen 10.00 en 15.00 uur op het kasteel, tel. 03434 - 54212.

* * *

Concerten:

op Kasteel Amerongen worden regelmatig huisconcerten gegeven. Raadpleeg de concert-agenda voor data, abonnement of het reserveren van losse kaarten.

